

N:o 17.

Ank. till Riksd. kansli den 11 mars 1890, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens fjerde tillfälliga utskotts utlåtande n:o 4, i anledning af väckt motion om ändring i § 14 af förordningen angående eldfarliga oljor m. m. den 26 november 1875.

Uti en inom Andra Kammarerna väckt, till utskottet hänvisad motion (n:o 85) har herr Anders Olsson i Ornakärr framhållit behofvet af att få 14 § i nu gällande kongl. förordning angående handel med eldfarliga oljor (af den 26 november 1875), i hvad den afser anmälan om minut-handel å landet eller i köping, som af viss stad icke är beroende, ändrad till sådan lydelse som motionären föreslagit, nemligen:

»— — — Vill någon å landet eller i köping, som af viss stad icke är beroende, idka sådan handel, göra anmälan hos Vår befallningshafvande i länet. Vid anmälan, hvarom fråga nu är, skall fogas uppgift om stället, hvarest handeln är afsedd att drivas, samt i öfrigt iakttagas hvad för rättigheten att utöfva bodhandel är i allmänhet stadgadt. Förflyttas handeln från uppgifvet ställe till annat, skall anmälan derom på enahanda sätt ega rum.»

Till jernförelse härmed får utskottet återgifva motsvarande del af berörda paragraf, hvarvid utskottet tillåtit sig kursivera de bestämmelser deruti, som motionären önskar uteslutna:

»— — — Vill någon å landet eller i köping, som af viss stad icke är beroende, idka sådan handel, göra anmälan hos Vår befallningshafvande

Bih. till Riksd. Prot. 1890. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 13 Häft.

i länet eller kronofogde i orten. Vid anmälan, hvarom fråga nu är, skall fogas uppgift om stället, hvarest handeln är afsedd att drivas, samt i öfrigt iakttagas hvad för rättighet att utöfva bodhandel är i allmänhet stadgad. Förflyttas handeln från uppgifvet ställe till ett annat, skall anmälan derom på enahanda sätt ega rum.

Kronofogde åligger att, inom medlet af hvarje månad, till länsstyrelsen insända uppgift på den eller dem, som under nästföregående månaden hos honom antingen sig anmält till idkande af minuthandel med eldfarlig olja eller gjort anmälan om sådan rörelses förflyttande från ett till annat ställe.»

Såsom skäl för den ifrågasatta ändringen anföres af motionären, att då numera 9 § mom. 2 i kongl. förordningen af den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet, hvilket lydde:

»Vill någon å landet eller i köping, som af viss stad icke är beroende, utöfva näringsyrke i det omfång, nästföregående mom. afser, göres med uppgift om den socken, der näringen skall utöfvas, anmälan hos Vår befallningshafvande i länet eller kronofogde i orten eller den person, Vår befallningshafvande, der omständigheterna så föranleda, för visst mindre område förordnar att sådan anmälan emottaga; och iakttages dervid hvad i nämnda mom. för öfrigt föreskrives»

blifvit genom kongl. förordningen af den 23 september 1877 sålunda ändradt:

»Vill någon å landet utöfva näringsyrke i det omfång nästföregående mom. afser, göres, med uppgift om den socken, der näringen skall utöfvas, anmälan hos Vår befallningshafvande i länet; och iakttages dervid hvad i nämnda mom. för öfrigt föreskrives»

samt vidare, då lagen af den 13 juli 1887 angående handelsregister, firma och prokura uti 16 § stadgar:

»Anmälan om firma skall, innan näringens utöfvande börjas, ske för rörelse, som drifves i Stockholm, hos öfverståhållarembetet och för rörelse i annan stad hos stadens magistrat eller, der sådan ej finnes, hos vederbörande stadsstyrelse, och om rörelsen drifves å landet, hos Konungens befallningshafvande i länet. Drifves rörelsen i flera kommuner, skall anmälan ske till handelsregistret för den kommun, der hufvudkontoret är beläget»;

så bör ock, enligt motionärens åsigt, anmälan om handel med eldfarliga oljor ske på samma sätt, samt därför kronofogdes nuvarande befogenhet att emottaga dylika anmälningar äfven här upphöra; och har motionären för denna sin åsigt funnit ett ytterligare skäl derutinnan, att, enligt hvad han varit i tillfälle inhemta, olika meningar gjort sig gällande

ifråga om sättet för anmälan om handel med eldfarlig olja, sedan kronofogdes skyldighet att emottaga anmälningar om utöfvandet af bodhandel upphört.

Ehuru sålunda anmälan om utöfvande af minuthandel å landet numera ensamt får ske hos Konungens befallningshafvande i länet, är sådan sökande likväl ej förhindrad af kongl. förordningen af den 26 november 1875, angående handel med eldfarliga oljor, att samtidigt, om han så önskar, hos nämnda myndighet anmäla sig för dylik särskild rättighet, enär ju 14 § af sistnämnda förordning endast upptager anmälan hos kronofogde som ett alternativ, i den sökandes fria val. Utskottet kan därför icke inse behöfligheten af den ändring motionären föreslagit, och detta så mycket mindre som, enligt utskottets förmenande, flerstädes det skall finnas vara för sökandena lämpligare att få hos den närboende kronofogden göra sådan anmälan, hvilken nu medgifna beqvämlighet därför ej torde vara skäl att afsäga sig.

På grund af hvad utskottet nu anfört och då det i öfrigt ej torde vara skäl, att Riksdagen i en fråga af så ringa betydelse besvårar Kongl. Maj:t med en skrifvelse i ämnet, hvilket motionären visserligen ej begärt, men som tydligen finge ske, om hans förslag af Riksdagen godkändes, får utskottet hemställa,

att herr Anders Olssons i Ornakärr ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 11 mars 1890.

På utskottets vägnar:

ELIS NILSON.
